

[Handelsministeren.]

Fald maa i nogen Maade det Forsikringsgrundlag, der kommer i Betragtning for de paagældende, tilfredsstilles. Det er jo vanskeligt, jeg vil næsten sige, det er ugørligt, ved et Lovforslag som dette at tilvejebringe nogen Art af Forpligtelse, som ikke allerede faktisk er indgaaet.

I denne Forbindelse vil jeg nævne Bestemmelsen i § 3, 2det Stykke. Det er en Bestemmelse om Paatagelse af Pensionsforpligtelse, og det kan jo være en meget god Bestemmelse. Men er man sikker paa, at det vedkommende Selskab kan opfylde sine Forpligtelser efter Bestemmelsen, der under visse Omstændigheder gør det til en absolut Pligt for en Virksomhed enten at oprette en Pensionskasse eller søge truffet en betryggende Ordning med en anerkendt Livsforsikringsvirksomhed? Er man helt sikker paa dette? Jeg er det ikke.

Jeg vil ogsaa pege paa Bestemmelsen i § 3, 1ste Stykke, der gaar ud paa, at Pensionskasser, der omfatter mere end 5 Medlemmer, er pligtige til ved Anmeldelse til Forsikringsraadet at underkaste sig det i denne Lov omhandlede offentlige Tilsyn, jfr. dog Bestemmelsen i § 12. Jeg vil mene, at denne Bestemmelse næppe lader sig praktisere. Man kan ikke have saa smaa Pensionskasser, som der her aabnes Mulighed for, Pensionskasser helt ned til 6 Medlemmer. Jeg savner for øvrigt i Lovforslaget udtrykkelig Bestemmelse om, hvem der kan blive Medlem i en Virksomheds Pensionskasse. Jeg sigter til, om højtlønnede Direktører kan gaa ind i en Pensionsordning sammen med lavt lønnede Funktionærer. Under visse Omstændigheder kunde en Direktørs Krav paa Kassen blive ganske uoverkommelige for denne.

Bestemmelser om Anbringelsen af Kasserens Formue m. v. kan vi sikkert nok forme paa tilfredsstillende Vis, det er jo kun en Detail. Det er en Sikkerhedsforanstaltning, her er Tale om, og det afgørende her er jo, at Midlerne, hvad enten de hidrører fra de pensionsforsikrede selv eller fra Virksomheden, bliver sikrede imod Forbrug af Virksomheden, saaledes at dennes eventuelle Sammenbrud ikke tillige fører til Kассens øjeblikkelige Sammenbrud.

Jeg finder ikke Anledning til at gøre yderligere Bemærkninger om Lovforslaget. Den videre Forhandling om Tilvejebringelsen af et Tilsyn med den private Pensionsforsikring tror jeg bedst, vi kan foretage i et Udvalg. Efter min Mening kan Lovforslaget godt danne et Grundlag for en videre Forhandling, som jeg særdeles gerne skal gaa

ind i, idet jeg saa ubetinget sympatiserer med Tanken om at faa tilvejebragt den bedst mulige Ordning af de private Pensionskasser.

Inden den videre Forhandling finder Sted, vil jeg dog pege paa endnu en Vanskelighed. Naar aktuarmæssig Sikring fordrer, vil det utvivlsomt i adskillige Tilfælde blive nødvendigt at nedskrive de Krav, som de pensionsforsikrede kan gøre gældende mod de nu virkende Pensionskasser.

Der findes i Ministeriet et af Forsikringsraadet udarbejdet Forslag med meget udførlige Bemærkninger, og jeg skal selvfølgelig være villig til at tilstille Udvalget det til Anvendelse under den videre Behandling af det her foreliggende Lovforslag.

Jeg slutter med at anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i det kommende Udvalg.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bouet): Jeg takker den højtærede Minister for det velvillige Tilsagn, han gav om at gaa ind i et Arbejde for paa Grundlag af det foreliggende Lovforslag at faa vedtaget Regler om Tilsyn med Pensionskasser.

Om Titelen paa dette Lovforslag er den rigtige, eller om „Tilsyn med Pensionskasser“ var rimeligere, skal jeg ikke strides med Ministeren om. Det er et Spørgsmaal, vi sikkert nemt kan komme ud over.

Spørgsmaalet om Pensionskasser og et vist Tilsyn med dem er gammelt for Privatfunktionærerne. Allerede i 1921 rettede Fællesrepræsentationen for danske Funktionærforeninger, som omfatter en Række private Funktionærforeninger, en Henvendelse til Ministeriet om, at man ved Ændringen af Livsforsikringsloven af 1. April 1914 vilde tage de private Pensionskasser med ind under en Lovordning. Ministeriet imødekom imidlertid ikke Ønsket, og Fællesrepræsentationen fremsendte da lidt senere hen paa Aaret, den 9. April, atter en Skrivelse til Ministeriet om at foranledige, at der kom et Tilsyn med de private Kasser i Lighed med det lovfæstede Tilsyn med Begravelseskasser, for saa vidt man ikke vilde gaa den anden Vej, at lade dem falde ind under Loven om Livsforsikring. Herpaa kom der intet Svar fra Ministeriet, og hen paa Efteraaret samme Aar fremsendte Fællesrepræsentationen saa igen en Anmodning ledsaget af et Udkast til Bestemmelser om Tilsyn med disse private Pensionskasser. I 1922 gør man atter Ministeriet opmærksom paa Nødvendigheden af, at der kom et saadant Tilsyn, idet der netop dengang var sket det, at et større Firma, som havde